

НАША ЦЕРКВА - КИЇВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ

РЕЛІГІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЧАСОПИСУ «БОРИСТЕН»

ВИДАННЯ БЛАГОСЛОВИВ ПРЕДСТОЯТЕЛЬ УПЦ КП ФІЛАРЕТ

№01 (161) 2017 рік

Патріарх Філарет звершив Всенічне бдіння у Володимирському кафедральному соборі

7 січня 2017 року ввечері, у день свята Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, Святейший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет звершив Всенічне бдіння у Володимирському кафедральному соборі м. Києва. Його Святості співслужили настоятель храму протоієрей Борис Табачек та духовенство собору. За богослужінням співали Патріарший хор Володимирського собору (регент Вероніка Матвієнко) та кліросний хор храму (регент Тетяна Солосич). Під час читання канону на ранній Предстоятель помазав віруючих освяченим елеєм. Після завершення богослужіння у храмі лунали колядки у виконанні Патріаршого хору Володимирського собору.

У Києві відбулося перепоховання праха українського письменника та поета Олександра Олеся та його дружини Віри, які були перевезені до Києва з Чехії після ексгумації.

Панахиду очолив Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет у співслужінні архієреїв та духовенства, які молилися під час Божественної літургії у Свято-Володимирському кафедральному соборі. На початку панахиди зі словом до присутніх звернувся Святійший Патріарх Філарет: "Вельмишановний Петре Олексійовичу, Президенте України! Ваші преосвященства, всечесні отці, дорогі браття і сестри! Ми зібралися сьогодні в цьому величному кафедральному соборі на честь святого Рівноапостольного князя Володимира для того, щоб почати процес перепоховання славного сина українського народу Олександра Олеся. Олександр Олесь видатний український поет і письменник хоч й помер за межами України, але любив Україну. І свою любов до України вилив у поезії і тому ми повинні шанувати наших славних синів, які й сьогодні захищають нашу Батьківщину, віддаючи своє життя на Сході України. І в давнину українці хоч і жили, вимушено жили за межами України, але любили Україну. І це для нас всіх є прикладом як треба ставитися до своєї Батьківщини. Любити треба не на словах і бути патріотами не на словах, бо серед нас багато патріотів, які говорять багато про патріотизм, а треба любити ділами.

Олександр Олесь є прикладом як треба любити свою Батьківщину, тому ми шануємо його.

У 2010 році – в Білопіллі встановлено пам'ятник Олесю.

Вулиці, названі на честь Олександра Олеся, існують в багатьох населених пунктах України.

Шануємо і молимося, щоб Господь, Який вже звершив над ним Свій суд і віримо, що Господь дарував йому Царство Небесне. І тому помолимося, щоб Господь милосердний простив всі його провини, які він мав на землі і дав йому вічне, блаженне життя" – сказав Предстоятель УПЦ Київського Патріархату.

Перепоховання в Україні Олександра Олеся стало дуже символічним, адже поет за життя мріяв про повернення на Батьківщину. «У своїх творах великий поет не раз різними художніми засобами доносив, що саме внутрішні чвари та розбрат, невміння об'єднатися заради великої мети, не раз призводили в історії України до трагічних наслідків», - вважає Петро Порошенко.

На думку Президента, не лише перепоховання в Україні, але, в першу чергу, вивчення та популяризація творів Олександра Олеся стане даниною пам'яті поета. «Олександр Олесь, можливо, як ніхто інший, глибоко розкрив біль душі людини, яка втратила Батьківщину та опинилася в еміграції. Його поезія показує, як треба любити Україну», - зазначив Президент.

Українського поета перепоховали на Лук'янівському кладовищі в Києві.

"Вітаємо"

У Київській Патріархії відзначили 88-ліття Святійшого Патріарха Філарета

Цього року виповнюється 88 років від дня народження Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета. З нагоди свята в неділю у Володимирському кафедральному соборі столиці відбулося урочисте богослужіння за участі Предстоятеля, єпископату, ректорів духовних навальних закладів України, чернецтва, духовенства столиці та інших єпархій, а також великої кількості вірян.

З вітальним словом за богослужінням від імені єпископату, духовенства і вірян Української Православної Церкви Київського Патріархату до Предстоятеля звернувся Патріарший намісник, митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Епіфаній. Владика наголосив на титанічній праці третього Патріарха України: «Минулого року ми на високому рівні відзначили величний ювілей 50-ліття Вашого перебування на древній Київській кафедрі. Цього ж року виповниться 55 років Вашого самовідданого служіння у винограднику Божому в архієрейському сані. Усі ці роки Ви присвятили служінню Богові та людям». «У цей радісний день від Священного синоду, синодальних установ, єпископату, духовенства, чернецтва, вищих духовних навчальних закладів та всієї пастви ще раз підносимо подяку Богові за всі Його благодіяння, виявлені до Вас упродовж вісімдесятьох восьми років земного життя, та бажаємо Вам і надалі мати милість в очах Божих та сповна відчувати її на собі

задля блага, зміцнення й утвердження єдиної помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату в єдиній, соборній, суверенній та незалежній Українській державі та в усьому світі», - побажав митрополит Епіфаній. А 23 січня до столичної резиденції Святійшого Патріарха Філарета із самого ранку прибували численні гості з вітаннями та побажаннями на честь іменинника. З самого ранку козацьким многоліттям Патріарха Філарета привітали співробітники Київської патріархії разом із керуючим справами архієпископом Вишгородським Агапітом. Одним з перших Патріарха Філарета вітальною адресою привітав Президент України Петро Порошенко. Глава держави подякував Патріарху за багаторічне служіння Богові та Україні: «Дякую за самовіддане багаторічне служіння Господу та народу України, за Ваші молитви за мир та злагоду на рідній землі. Шаную Вашу мудрість і патріотизм, активну діяльність з утвердження християнських цінностей в нашому суспільстві, зміцнення підвалин української державності. Бажаю Вам міцного здоров'я, довголіття та добра». Також Петро Олексійович особисто привітав Святійшого Владика телефонною розмовою із Естонії, дев'ять перебуває зараз із офіційним візитом. На своїй ж сторінці у фейсбуці Президент написав: «Глибоко символічно, що Святійший Патріарх Філарет, народжений на Донеччині, в нині окупованому селищі Благодатне, Амвросіївського району, гордо несе прапор українства, плекає ідею незалежної Української Церкви. Його молитви дають усім насагу у захисті правди і справедливості, збереженні національної єдності, забезпеченні нашої перемоги над ворогом. Сьогодні Його Святості виповнюється 88 років. Від імені українського народу вітаю Вас! Многії літа, Святійший Владико!»

Вітання Патріарху

Вітальною адресою Патріарха Філарета привітав Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман:

«З повагою засвідчую, що Ваша діяльність є зразком невтомного самовідданого служіння Православній Церкві та українському народові. Беззаперечно відданість обраному подвижницькому шляху та невтомна праця стали надійною запорукою Ваших добрих справ, світлим дороговказом у повсякденному церковному служінні та громадській діяльності. Вагомим внеском усіх численних турбот були і залишаються щира любов, повага і вдячність вірян. Щиро бажаю, щоб висока духовна наснага завжди залишалася життєствердуючим джерелом Ваших прагнень, слугувала духовному зростанню Української держави та її громадян. Нехай і надалі Господь допомагає Вам у Ваших добрих справах, дарує Вам духовну і тілесну міць, життєвий оптимізм і наснагу на довгі роки життя, сповнені новими здобутками на благо Церкви та України».

Також Патріарха у телефонній розмові привітав Голова Верховної Ради Андрій Парубій. Особистим візитом Патріарха Філарета привітав Генеральний прокурор України Юрій Луценко та побажав йому ще багато років надихати українську паству та показувати приклад стійкості у вірі і правді. Голова Служби безпеки України Василь Грицак привітав Святійшого Владику та подякував за невтомну працю з об'єднання народу України та побудови єдиної Помісної Української Церкви:

«Дякуємо за Ваші щирі молитви за процвітання України, за перемогу над агресором та настання жаданого миру на нашій багатостраждальній землі. Впевнені, що Ваша благодатна праця, на ниві Христовій і надалі приносить щедрі плоди задля утвердження християнської любові, злагоди і процвітання українського народу». Київський міський голова Віталій Кличко побажав ювілярові миру, невичерпних життєвих сил та здоров'я, натхнення і радості в серці: «На повагу та пошану заслуговують Ваш життєвий досвід, високий авторитет та активна громадянська позиція. Нехай ангел-охоронець завжди супроводжує Вас і оберігає, а Господь благословляє на добрі справи, допомагає у здійсненні високої місії - служіння Богові та людям».

Вітальною адресою ювіляра привітав другий Президент України Леонід Кучма:

«Усім своїм благочесним життям, своїми плідними діями Ви доводите, що для Вас завжди нероздільні поняття «Україна, мир, суспільна злагода» й докладаєте невтомних зусиль для того, щоб так було не на словах, а на ділі. Знаючи про Вашу велику безкорисливу любов до свого народу і щирі турботу про утвердження засад віри та християнських цінностей, не маю сумніву,

що Ваше віддане служіння Церкві й надалі сприятиме торжеству миру та суспільній згоді. Сердечно бажаю Вам доброго здоров'я, душевної радості та благополуччя. Нехай милістю Господньою і надалі укріпляються Ваші життєві сили, примножуються наснага та енергія».

Також Патріарха Філарета особисто привітали:

Віце-прем'єр-міністр Вячеслав Кириленко, міністр культури Євген Нищук, заступник Глави адміністрації Президента України Ростислав Павленко, радники Президента Олег Медведев та Юрій Богущкий, командувач Національної гвардії України Юрій Аллеров, Директор департаменту у справах релігій і національностей Міністерства культури України Андрій Юраш, Голова "Всеукраїнського об'єднання "Батьківщина" Юлія Тимошенко, народний депутат Віктор Єленський, президент Національної академії держуправління Василь Куйбіда, Голова Черкаської обласної державної адміністрації Юрій Ткаченко, Голова Миколаївської обласної державної адміністрації Олексій Савченко, Голова Херсонської обласної державної адміністрації Андрій Гордєєв, Голова Чернігівської ОДА Валерій Куліч, Голова Шевченківської районної в місті Києві державної адміністрації Олег Гаряга, экс-міністр закордонних справ Володимир Огризко, экс-міністр охорони здоров'я Василь Князевич, президент Українського союзу промисловців і підприємців Анатолій Кінах, координатор ініціативи громадянського суспільства Національного Форуму «Трансформація України», голова Української Всесвітньої координаційної Ради Михайло Ратушний, Президент академії педагогічних наук Василь Кремень, народна артистка України та парламентар Оксана Білозір, народний артист України та політичний діяч Богдан Бенюк, український поет Дмитро Павличко, представники Національної спілки журналістів України, а також народні депутати України колишніх скликань, політичні та культурні діячі, дипломатичний корпус в Україні, інтелігенція.

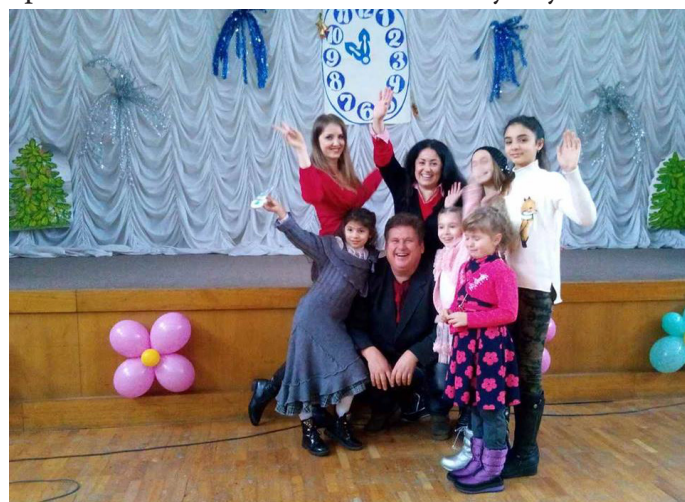

„Адреси доброти”

НЕ ЛИШЕ З ПОДАРУНКАМИ І СМАЧНОСТЯМИ, АЛЕ Й З ДУХОВНОЮ ОПІКОЮ ЗАВДЯКИ РОДИНІ ІВАНА ТА МАРУСИ ГНИП, ВІКТОРА БАБАНСЬКОГО, ПЕТРА КИТАСТОГО З США ПРОЙШЛИ РІЗДВЯНІ СВЯТА У СІЧЕСЛАВСЬКОМУ СИРОТИНЦІ.

Бюлетень „Наша Церква - Київський Патріархат” з перших днів свого існування прагне прилучитися до справ добродійних, благодійних. Незважаючи на війну на Донбасі через агресію путінської Росії цьогорічне Різдво завдяки жертвності наших читачів з США порадувало вихованців дніпровського сиротинцю. Традиційно це зробила родина українських меценатів з Каліфорнії Іван та Маруся Гнип, а також добрий приятель нашого видання пан Віктор Бабанський з штату Нью-Джерсі та пан Петро Китасти (Livonia, MI.). Між іншим, цього року дітей потішили і в день Різдва Христового, і під час відзначення Водохреща. Ще раз сердечно дякуємо нашим жертводавцям за справді християнську добродійність.

Олександром та ієреєм Віталієм вихованців сиротинцю відвідав душпастир Вірменської Апостольської Церкви тер Амазасп. Важко недооцінити значення такого шляхетного кроку з боку українців з США для утвердження християнських чеснот в нашому суспільстві.

Редакція з великою радістю доручила обділеним долею дітям різдвяні дарунки, придбані за гроші добродійних українців з-за океану. А це були фрукти, солодощі та інші смачності. Була подарована дитяча релігійна література. Так само з великим захопленням обділені долею діти познайомилися з творчістю вокальної студії «Співаємо разом» і танцювальним ансамблем «Вардуї». Показовим було що разом із священниками УПЦ КП отцем

Діти з Донбасу привітали Патріарха з Різдвом Христовим

13 січня 2017 року, з різдвяною колядою та вертепом до Святейшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета завітали діти із Донбаського містечка Часів Яр.

**«Ми приїхали з Донбасу
З Різдвом вас вітаєм,
А тому колядочку
Всі ми заспіваєм».**

Веселою колядою діти вітали Предстоятеля, зичили всього того, чого бажають маленькі колядники цими днями усім українцям: щастя, здоров'я, благополуччя та радості.

Різдвяний вертеп організований військовим капеланом, котрий несе пастирське служіння у Часоярському військовому госпіталі, прот. Дмитром Кулічковським. За допомогою педагогів Часоярської середньої школи №15: заступника директора Тетяни Федорець, педагога організатора Любові Шаповал, вчителя початкових класів Тетяни Докуніни, а також музикантів Зінаїди та Олександра Артюхіних, було влаштоване феєричне театралізоване дійство, де ангел із різдвяною зіркою ніс всьому світу добру новину, злий Ірод, опанований люттяю, гримів своїм царським посохом,

Споконвіку існував у нашому народі гарний звичай бажати один одному і господарям щастя-здоров'я, многих літ і всяких статків ухаті і родині. Вже по Святій Вечері українці починали ходити по хатах, піснями та відтворенням побутових сценок поздоровляли господарів та їхніх дітей та вінчували їм злагоду й достаток. Колядувати починають не в усіх місцевостях України одночасно: на Покутті діти ідуть колядувати вже на Святій Вечір; на колишній Гетьманщині, в Слобідській Україні та в Гуцульщині — на перший день Різдва Христового, після того, як у церкві скінчиться Богослуження. На Західному Поділлі йдуть колядувати на другий день свят вранці.

смерть із косою, що косить вранці із росою, чортом і жидом та іншими традиційними персонажами. Також до свята долучився військовий капелан із м. Павлоград на Дніпропетровщині прот. Іван Луцьків.

Святейший Патріарх радо вислухав усі колядки, подякував своїм маленьким землякам за такі теплі та щирі вітання та почастував дітей гостинцями.

Готувалися до колядування заздалегідь — виготовляли колядницькі обладунки: восьмикутну зірку, маски Кози, Ведмедика. Різдвяні колядницькі гурти споряджали переважно парубки. Вони обирали отамана — хлопця, котрий вирізнявся спритністю, дотепністю і якого в селі поважали. Крім того, він мав уміти гарно починати пісню, зробити в ній вивід. Традиційний одяг колядницьких ватаг — білі та коричневі кожушки й свитки, чоботи власної роботи, хустки або віночки у дівчат. Святкові ватаги залежно від регіону різнилися своїм кількісним складом і обрядовими персонажами.

Дитяча коляда

Колядують діти, дорослі парубки та дівчата, а в Галичині інколи колядують і газди. Але першими оповісниками народження Христа в різдвяних обрядах у давнину були діти та підлітки, які обходили ватагою багаті й бідні оселі, співаючи колядки та щедрівки. І в кожній хаті світлішало, людям ставало легше на душі. Колядників чекали з нетерпінням і щедро віддячували їм яблуками, горіхами, бубликами. Вважалося, чим більше дітей завітає до хати, тим щедрішим для її господарів буде новий рік. Колядували, як правило, лише хлопчики: дівчатка у різдвяних обрядах участі не брали, оскільки за давнім віруванням на великі свята першими мають з'являтися представники чоловічої статі.

"Віра і наука"

Йорданська вода ТВОРИТЬ ДИВА

Науковець пояснив, чому навіть звичайна вода в цей день має цілющі властивості 18 -- 19 січня в народі називають Водохреще. У ці два дні здійснюється Великий Чин освячення води. Вважається, що від Навечір'я Богоявлення (18 січня) і до півночі Богоявлення Господнього (19 січня) уся вода набуває чудодійних властивостей і зберігає їх протягом усього року. І цей факт доведено наукою! То що ж так впливає на властивість води? Чому її вважають саме в ці дні цілющою? Про це газета Експрес спілкується із Михайлом Куриком, доктором фізико-математичних наук, директором

Українського інституту екології людини.

-- Чи правда, що структура йорданської води різниться від звичайної?

-- Цей факт доведений різними науковцями вже дуже давно й не викликає жодних суперечок.

Основні параметри, які визначають внутрішню структуру води, саме на Водохреща цілком змінюються. А це, своєю чергою, наділяє воду сильною енергією на багато років.

-- А як це можна пояснити з наукової точки зору?

-- Цей феномен є предметом дослідження фізики та астрології, які взаємодіють між собою у цьому питанні. Найбільше на властивості йорданської води впливають Місячна та Сонячна енергії. Крім того, значний вплив має розміщення планет, які саме 19 січня встають у найбільш потужне енергетичне коло. Можна 100% стверджувати, що у той день, коли ми святкуємо Водохреще, у космосі концентрується максимальна кількість енергії, яка найбільш позитивно впливає на воду. Зазначу також, що не лише фізичні фактори здатні змінити структуру води, а й людська поведінка, емоції та почуття.

-- Що ви маєте на увазі?

-- Ви, мабуть, неодноразово чули, як за допомогою води

виганяють злих духів чи знімають вроки. І це не дивно, бо вода -- це та речовина, яка відчуває і проводить через себе як негативні, так і позитивні емоції, запам'ятовує та сприймає всю інформацію. Це довів експеримент, який ми проводили декілька років тому. Якщо перед двома людьми поставити по склянці води, то після їхнього спілкування у кожній склянці вода по-різному змінить свої фізичні властивості. Особливо цей фактор спостерігаємо під дією молитов. Якщо кожного ранку починати свій день із склянки намоленої води, то можна не хвилюватись про своє здоров'я. Отже, йорданську воду робить цілющою сила молитви та енергія космосу. -- Чи правда, що освячена вода не псується? -- Це ще один феномен, який властивий лише для йорданської води. Ще 14 років тому ми налили йорданську воду в скляну банку й закрили її. Тепер щороку перевіряємо її структуру та властивості. Вірите чи ні, та за стільки років вона досі придатна до споживання! Різні дослідження також вказують на те, що ця вода є значно м'якшою. Так, у ніч з 18 на 19 січня у ній збільшується кількість іонів-

радикалів, вона стає більш електропровідною. -- Люди вважають, що така вода здатна цілювати. А що каже про це наука?

-- Як не дивно, та цей факт також доведений. Ми проводили досліди, у яких люди певний час вживали воду з церковного колодязя: одна вода була набрана з криниці у грудні, інша -- 19 січня. Досліди показали, що вода, набрана на Водохреще, має підвищені біоенергетичні властивості, здатна покращити самопочуття людини та підвищити її імунітет. Це справжній феномен!

-- Та чи вся вода на Водохреще наділена цілющими властивостями?

-- Так. Вважається, що якщо людина 19 січня до обіду набере воду з-під крана, будь-якого джерела, озера, криниці чи іншої водойми, то може бути впевнена -- ця вода заряджена максимальною енергією. До речі, зберігати воду краще в скляній або керамічній посудині. Так вона найкраще втримає всі позитивні елементи та цілющі властивості. Йорданська вода протягом року вважається чудодійною, а зберігати її можна багато-багато років, бо вона не псується. Доведено наукою!

Христина БІЛЯКОВСЬКА

«З життя братньої Церкви»

Глава УГКЦ у Різдвяному посланні: «Різдво – це народження Бога в кожному з нас»

Від нас залежить – впустити Ісуса Христа до себе або зачинити перед Ним двері. Де Бога приймають – усе оживає і відновлюється. Хто відкриває Йому своє серце, отримує надію, новий сенс власного існування сьогодні і в майбутньому. І навпаки, де Його викидають чи не пускають – усе завмирає, піддається тлінню, занепадові й корупції. Там людина перебуває під владою смерті, під впливом фальшивих божків, насильства й брехні та, врешті, втрачає сенс власного життя, надію на завтра, бо все вмирає на її очах вже сьогодні. Про це мовиться у Різдвяному посланні Отця і Глави Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішого Святослава до архієпископів, митрополитів, єпископів, духовенства, монашества, братів і сестер в Україні та на поселеннях у світі. Предстоятель переконує, що Всевишній знає про те, що болить кожному з нас, чому ми плачемо чи радіємо. «Він знає кожного з нас, тому що аж до кінця світу продовжує жити з людиною і в людині. Він продовжує страждати в кожному людському терпінні, радіє кожною нашою радістю, продовжує вмирати в кожному смертному, продовжує бути переслідуваним і приниженим у кожній особі, яку сучасний світ відкидає і зневажає», – вважає Блаженніший Святослав. «Різдво – це народження Бога в мені, воплощення Сина Божого в моїй життєвій історії, у моєму житті, хоч би яким нікчемним чи складним воно мені видавалося. Тож моє життя в будь-якому разі має сенс, бо те, що є моє особисте, навіки стало і Його особистим», – мовиться у Посланні. «Тому святкуймо Різдво Христове, – закликає Глава Церкви, – впускаючи Спасителя, що народжується, у все, що є нашим сокровенним. Зіграймо Його нашою живою вірою». В особистому житті, просить Предстоятель, бережимо себе від гріха та чинимо добро. Стараймося, щоб наші думки та життєві рішення були сповнені Богом. У складних життєвих обставинах не забуваймо, що Господь Бог нас любить своєю безмежною любов'ю, яка більша за наші промахи і невдачі, сильніша за наші гріхи та провини. Різдво Христове – це духовна подія безнастанної Божої присутності, яка втілюється в кожному мить і на кожному місці, яка здійснюється для мене і в мені. У нашому сімейному житті, продовжує Глава Церкви, стараймося в усьому жити в любові й злагоді. Батьки, пам'ятайте, що найчастіше діти творять образ Бога на основі вашої поведінки, вашої любові одне до одного, вашої самопожертви, щедрості й життєвої радості. Виховуйте їх до

широї молитви насамперед власним прикладом. У нашому суспільному житті, пише Блаженніший Святослав у Посланні, особливо серед нинішніх економічних, політичних та воєнних викликів, пам'ятаймо, що з нами – Бог! Ми не самотні серед болю, страждань і крові в цій війні. У своєму Різдів Господь воплочується і сьогодні, у той історичний момент, в якому нам доводиться жити і вмирати, будувати і відроджувати, захищати нашу Батьківщину від ворога і лікувати рани минувшини та сьогодення. «Виконуючи це різдвяне завдання, наповнюймо наші оселі, храми та всю нашу землю співом прабатьківської коляди. Нехай колядує сьогодні вся Україна і всі усюди, де б'ється українське серце», – закликав Глава УГКЦ. «Принесімо новонародженого Спасителя в наших колядках до кожного, хто сьогодні сумує чи почувается самотнім. Поділімося нашою радістю та Святою вечерею з тими, хто спраглий і голодний справедливості та людської уваги. Завітаймо до тих, хто ув'язнений, перебуває на чужині чи в дорозі. Принесімо небесне світло Різдва до поранених і страждених. Згадаймо в молитвах про полонених, хто зазнає знущань і волає до Бога про світло надії під обстрілами на так званій лінії розмежування, на окупованих територіях на Сході України та в Криму. Думками і молитвоюєднаймося з нашими воїнами, які відважно захищають наше Різдво. Не забуваймо і про тих, хто з нетерпінням чекає на їх щасливе повернення додому», – попрохав Блаженніший Святослав. Насамкінець Глава УГКЦ побажав усім і кожному смачної кути, веселих свят Різдва Христового та щасливого і благословенного нового року!

«З життя братньої Церкви»

Блаженніший Святослав зустрівся із родинами героїв Небесної сотні в Києві

Усі священники, що були на Майдані, пішли в АТО. Понад 400 ротацій відбули наші капелани, отримуючи як фізичні, так і психічні рани. Капелани самі потім повинні відбувати курс реабілітації. Бо коли під обстрілами священник виносить на своїх руках тіла вбитих, то потім йому важко повернутися до свого звичного життя в парафії і сім'ї.

Сказав Глава і Отець УГКЦ Блаженніший Святослав 23 січня під час зустрічі із родинами героїв Небесної сотні в Києві. У своєму слові він зазначив, що сьогодні Предстоятелі Церков України стоять на передовій цієї інформаційної війни: «Кожного разу, коли ми прориваємо інформаційну блокаду, то стаємо голосом усього суспільства». А далі він звернувся безпосередньо до родичів загиблих героїв: «Кожен із нас має свій біль: трагедію матері, що втратила сина, чи біль дитини, яка втратила батька, неможливо виміряти. Та ми можемо бути разом із вами, аби підставити своє плече, щоб ви не почувалися покинутими». Наприкінці зустрічі Блаженніший Святослав пригадав те, що Державний секретар Ватикану під час свого візиту в Україну, помолвився в каплиці героїв Небесної сотні в Києві.

Департамент інформації
УГКЦ

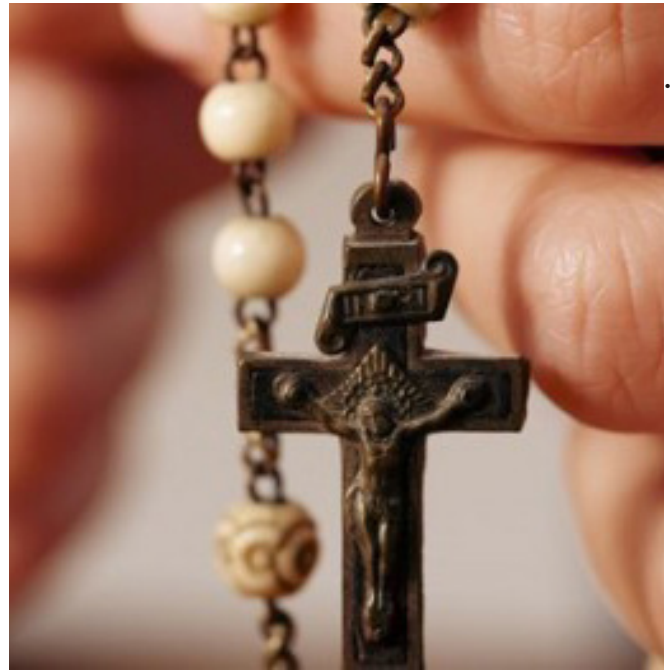
«Запитайте священника»

Важливо знати

Запитання: Я православ, полюбив жінку іншого віросповідання та хочу вступити з нею в шлюб, якщо це можливо. Будь ласка скажіть чи можемо повінчатися в православній церкві, якщо вона належить до реформатської церкви (кальвініст)? Як нам правильно поступати в такій ситуації підкажіть? Дякую наперед!
Відповідь: Доброго дня! Потрібно звернутися до єпархіального архієрея (єпископа) за благословенням. Архієрей вивчивши ситуацію прийме рішення чи надавати дозвіл на шлюб. Для більш докладної інформації прийдіть по можливості до нашого собору де священник Вам пояснить як це зробити. Нехай Господне Благословення буде з Вами!

Запитання : Слава Ісусу Христу! Мені одного разу приснилося що я розчісую волосся Ісуса, а ще що Він годував мене хлібом із своєї руки. Що можуть означати ці сни?
Відповідь: Слава Навіки Богу! Ті люди, які особливо довіряють снам і надають їм надмірне значення, нерідко бувають спокушені злими духами. Диявол бачить увагу до снів, намагається надати їм цікавість і переконливість, тим самим мало по малу діставши довіру до побаченого. Після цього у вигляді Ангелів або угодників Божих або ж самого Христа ублажають їх проживання, обіцяють їм нагороди небесні, і цим зводять на висоту зарозумілості і гордині, збиваючи таким чином з шляху істинного. Преподобний Кассіан Римлянин оповідає про деякого ченця, уродженця Месопотамського, що проводив саме відлюдне і постницьке життя, але загинув від зваблювання бісівськими сновидіннями. Демони, угледівши, що чернець звертав мало уваги на свій розвиток духовний, а спрямував усю увагу на тілесний подвиг, почали представляти йому сновидіння, які по злохитрості бісівській збувалися насправді. Коли чернець затвердився в дорученні до своїх сновидінь і до себе, то диявол представив йому в прекрасному сновидінні іудеїв, що насолоджуються небесним блаженством, а християни страждаючими в пекельних муках. При цьому демон - зрозуміло, в образі ангела або якого старозавітного праведника - дав раду ченцеві прийняти іудейство для можливості взяти участь в блаженстві іудеїв, що чернець без щонайменшого зволікання і виконав (Слово про міркування. Добротолубіє, ч. VI). Але хочу наголосити на тому, що відповідаючи на минуле запитання я радив свої сни тримати в таємниці і розповідати їх тільки своєму духівнику, щоб разом знаходити спільне рішення проблеми. Божого Вам благословення!

Запитання: Слава Ісусу Христу! Моя бабуся померла 13 років тому ,але

після того як присниться стається щось погане, таке відчуття що вона про щось попереджає. Одного разу приснилася мені і сказала мені не гріши і зникла, чи можна ці сни сприймати всерйоз? Чи дійсно померлі можуть попереджати про небезпеку? Спаси, Господи!
Відповідь: Слава Навіки Богу! Для нас, що знаходимося значною мірою ще під впливом лукавого духу, має сенс - не надавати значення звичайним снам. Проте оскільки, по милості Божій, ми часто бачимо і відчуваємо Боже напоумлення собі наяву, то і над деякими снами слідує, можливо, замислюватися і спробувати їх утямити собі: чи не викриває Господь мене в цьому сні в якому-небудь гріху, пристрасті або слабкості; чи не хоче Він в чому-небудь напоумити мене або застерегти від чого-небудь? Звичайно, усі свої сни ми повинні зберігати в таємниці. Лише духовному батьку, або досвідченій в духовному житті особі, можна розповідати сни для того, щоб отримати роз'яснення тих з них, за якими ми відчуємо особливе значення. Так колись запитували про значення своїх снів: у праведного Іосифа - Єгипетський фараон, а у пророка Даниїла - цар Навуходоносор. Як відносно судження про сни - чи є вони благодатними або від лукавого, так і відносно взагалі усіх надприродних явищ, у ченців Старого Афона є правило: "Не приймай і не відкидай". Це мудре правило рятує людину від гордості і превознесіння, якщо такі явища він приписуватиме благодаті; а також врятує і від хули на благодать, якщо дійсно мав місце прояв благодаті. Нехай Боже благословення перебуває з Вами!

«Наші свята»

Собор трьох великих Вселенських вчителів: Василя Великого, Григорія Богослова та Іоана Золотоустого

Празник трьох Святителів Вселенської Церкви — Василя Великого, Григорія Богослова та Іоанна Золотоустого належить до найшанованіших свят Православної Церкви. Згідно із Святим Переданням, поштовхом до встановлення цього празника була велика суперечка у другій половині XI ст., в час правління Візантійського імператора Олексія I Комніна про те, хто з цих трьох Святителів є більш цінний для Церкви. Одні вищеставили святого Василя Великого, другі святого Григорія Богослова, а ще інші — святого Іоанна Золотоустого. Через це між багатьма виник розбрат: одні називалися — василіанами, другі — григоріанами, а треті — іоаннітами, Василіани ставили Василя Великого вище за інших святителів, називаючи його найвищим витією, вони вважали, що він всіх перевершував словом і ділами, притім бачили в ньому мужа, який мало чим поступається ангелам, твердого характером, який нелегко прощає провини, і байдужий до всього земного. Григоріани відстоювали святого Григорія Богослова, стверджуючи, що він переконливістю слова, майстерним тлумаченням Священного Писання та витонченістю побудови промов перевершив усіх найславніших представників еллінської мудрості — і тих, що жили раніше, і своїх сучасників. Іоанніти вважали найбільшим богословом Святителя Іоанна Золотоустого, бо той був схильний до помилування грішників і швидко допускав їх до покаяння. Бачили в ньому людину чоловіколюбну, яка розуміє слабкість людського ества, і як красномовного проповідника, який наставляв усіх на покаяння безліччю своїх медоточивих слів; тому вони шанували його вище за Василя Великого та Григорія Богослова. Через деякий час після того, як виникли суперечки, явилися ці великі святі, спочатку кожен окремо, а потім усі три разом — Іоанну, єпископу Євхейському, який відзначався мудрістю, знанням, чеснотами, і сказали: — Як бачиш, ми рівні перед Богом; немає у нас ні розділення, ні якоїсь протидії один одному. Кожний з нас свого часу, натхнений Божественним Духом, написав відповідні повчання для спасіння людей. Чого ми навчилися сокровенно, те передали явно людям. Немає між нами ні першого, ні другого. Якщо ти посилаєшся на одного, то з тим згодні й обидва інші. Через те накажи тим, хто сперечається щодо нас, припинити суперечки, бо як за життя, так і після кончини ми маємо турботу про те, щоб привести до миру і однодумності краї вселенної.

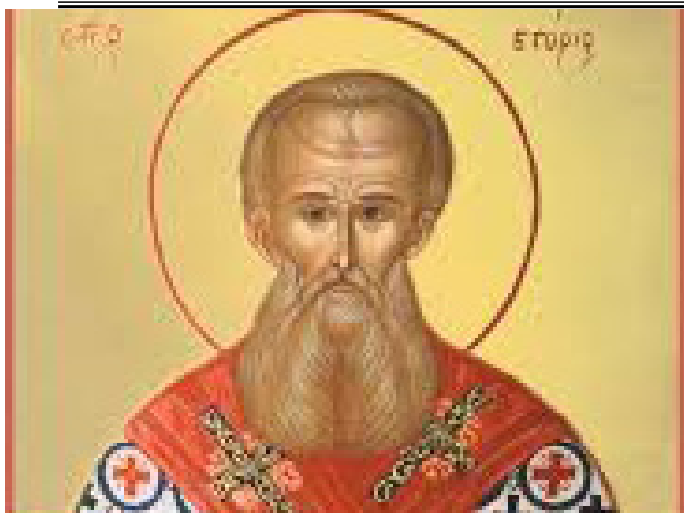

Зважаючи на це, з'єднай в один день пам'ять про нас і, як належить, склади нам святкову службу, а іншим передай, що ми маємо у Бога рівне достоїнство. А тим, хто звершує пам'ять про нас, ми будемо заступниками у спасінні, бо сподіваємося, що маємо деяку заслугу у Бога. Сказавши це єпископові, вони стали підніматися на небо, сяючи невимовним світлом і називаючи один одного на ім'я. Блаженний єпископ Іоанн негайно відновив мир між тими, хто ворогував, бо він був мужем великим у чеснотах і відомим у любоводії. Він встановив свято Трьох Святителів, як і повеліли йому святі, і заповідав церквам святкувати його з належною урочистістю. В цьому ясно виявилася мудрість великого мужа, бо він зрозумів, що в січні звершується пам'ять усіх трьох святителів, а саме: у перший день — Василя Великого, у двадцять п'ятий — божественного Григорія, а в двадцять сьомий — святого Золотоустого, — то він з'єднав їх у тридцятий день того ж місяця, увінчавши святкування їхньої пам'яті канонами, тропарями і похвалами, як це й належало.

Святитель Василій Великий – архієпископ Кесарії Кападокійської в Малій Азії, один з найвеличніших богословів Церкви. Перу Василя Великого належать тлумачення Святого Письма, трактат про Святого Духа, послання, проповіді та правила чернечого життя. Він зробив багато для встановлення чину літургії, уклав численні молитви. Церква вшановує його як борця за чистоту віри, великого святителя і богослова, називає “вселенським учителем”. Святитель Василій Великий народився близько 329-го року в місті Кесарії, адміністративному центрі Кападокії, в багатому і знатному роді, з якого походили кілька зарахованих до лику святих праведників. Початковий рівень виховання майбутній ієрарх отримав в середовищі благочестивих і аскетично налаштованих жінок своєї родини. Для продовження освіти св. Василій відправився до Афін. Тут він провів чотири роки. В Афінах у Василя Великого зав’язалася тісна дружба з Григорієм Богословом. За словами останнього, вони стали один для одного товаришами і “співтрапезниками”, “маючи одну мету”. Як говорив Григорій Богослов: “Ми невпинно зростали в любові один до другого... Нам відомі були дві дороги: одна – до наших священних храмів, інша – до наставників наук зовнішніх”. Ще в Афінах друзі дали один одному слово спільно вести життя християнських подвижників. У 355 році Василій Великий охрестився і через два роки здійснив подорож до християнського Близького Сходу по великих православних святинях і подвижниках. Відомі аскети вразили

його настільки, що після повернення додому в Кападокію він вирішив їх наслідувати. Роздавши більшу частину майна бідним, св. Василій організував групу людей, що прагнули чернечого служіння, у мальовничій місцевості на березі річки Іриси. Там вони проживали за строгим уставом. Своїм прикладом і проповіддю святитель Василій Великий сприяв духовному вдосконаленню християн своєї батьківщини і багато віруючих приходили до нього. Утворювалися чоловічі та жіночі монастирі, в яких Василій Великий вводив змішану форму чернечого життя: молитва чергувалася з фізичною працею, при чому допускалися тільки такі ремесла, які не порушували духовної зібраності і простоти чернечого життя. У 360 році Василій, будучи ще тільки читцем, був присутній на Константинопольському соборі, а в 364 був поставлений у священники в Кесарії. Він проповідував двічі на день і вів боротьбу з ворогами православ’я. У 370 році св. Василій був зведений на Кесарійську єпископську кафедру. Йому були підпорядковані 50 єпископів 11 провінцій. Серед постійних небезпек св. Василій підтримував православних, утверджував їх віру, закликаючи до мужності і терпіння. Він писав численні листи до Церков, єпископам, кліру, приватним особам. Його боротьба з еретиками викликала неприязнь і всілякі підступи аріан. Святий Василій підготував скликання Другого Вселенського Собору, але не дожив до нього. Він помер 1 січня 379 року у віці 49 років. Незадовго перед смертю він благословив св. Григорія Богослова на прийняття Константинопольської кафедри. Святий Василій – ревний творець живого слова-бесіди. Проповідь у його часи була дуже важливим, могутнім і майже єдиним чинником у навчанні святої віри. Святий Василій – це проповідник і бесідник з Божої ласки, його слово палке, вогненне, поривисте. Оповідає святий Єфрем Сирін, який прийшов до Кесарії відвідати святого Василя і зайшов до церкви, де якраз той проповідував, і побачив білого голуба на рамені святого Василя. І тоді святий Єфрем вигукнув: “Великий Ти, Боже, у своїй правді. Василій Великий – це вогненний стовп і його устами говорить Святий Дух”. За своє коротке життя святитель Василій Великий залишив нам велику богословську спадщину: дев’ять бесід на Шестиднев, 16 бесід на псалми, п’ять книг на захист православного вчення про Святу Трійцю, 24 бесіди на різні богословські теми, сім аскетичних трактатів, чернечі правила, подвижницький статут, дві книги про Хрещення, книгу про Святого Духа, кілька проповідей та 366 листів різним особам.

Святитель Григорій Богослов, архієпископ Константинопольський, народився у християнській родині знатного роду в 329 році в Аріанза (недалеко від міста Назіанза Каппадокійського). Батько його, також святитель Григорій, був єпископом Назіанським. Мати, свята Нонна, молила Бога за сина, давши обітницю присвятити його Господеві. Святий Григорій одержав повну і всесторонню освіту: після домашніх занять із досвідченим викладачем риторики Амфілохієм, він вчився в школах Назіанза, Кесарії Каппадокійської, Олександрії. Потім для завершення освіти майбутній святитель відправився до Афін. Шість років провів святитель в Афінах, вивчаючи там риторику, поезію, геометрію та астрономію. Разом зі святим Григорієм навчався святий Василій, майбутній архієпископ Кесарії Каппадокійської. Дружба, закладена ще в школі Кесарії, виросла в глибокі духовні узи. По завершенні освіти святий Григорій залишався деякий час в Афінах і викладав красномовство. У 358 році святий Григорій таємно залишив Афіни і повернувся до батьків у Назіанз. Тут він, майже в 30-річному віці, прийняв від свого батька святе Хрещення. На запрошення святого Василя він пішов у пустелю для монашого, аскетичного подвигу. Але на вимогу батька святий Григорій в 361 році повернувся в Назіанз і прийняв сан пресвітера. Однак, відчуваючи, що для нього незмірно ближче усамітнення і безмовна молитва, ніж пастирська діяльність, святий Григорій знову поспішив у пустелю до святого Василя. Там, на самоті, він зміцнився духом, знайшов сили повернутися до пастви і з честю виконувати свій обов'язок. У 378 році Антіохійський Собор запросив святителя Григорія допомогти Константинопольській Церкві, яка в той час більш ніж будь-яка інша була спустошена еретиками. Отримавши згоду святителя Василя Великого, святитель Григорій прибув до Константинополя. У 379 році він почав служити й проповідувати

в невеликій домашній церкві своїх родичів, яку назвав на честь Воскресіння Христового. На початку 379 року візантійським імператором став Феодосій, який, на відміну від свого попередника Валента (помер 9 серпня 378 року), протегував нікейцям, а не аріанам. Константинополь протягом сорока років був у руках аріан, яким належали майже всі храми, включаючи храм Святої Софії. За підтримки Олександрійського Патріарха Петра (373-380) і Константинопольського імператора Феодосія (379-395) святитель Григорій Богослов був поставлений Патріархом Константинопольським і затверджений у цьому сані II Вселенським Собором в 381 році. Однак зведення святителя Григорія на Константинопольську кафедру викликало невдоволення з боку Єгипетських і Македонських єпископів, що викликало смуту і незгоду в Церкві. Щоб вгамувати церковну бурю, святий Григорій вирішив залишити кафедру і піти з Константинополя. Ні вмовляння імператора, ні прохання кліриків не зламали волі святителя. Він пішов у родовий маєток в Аріанзі і перебував там у чернечих подвигах. Святитель Григорій вів суворий подвижницький спосіб життя: ходив босими ногами, носив старий одяг; їжею для нього служили хліб та овочі, питтям – вода. 25 січня (7 лютого за новим стилем) 389 року святитель Григорій Богослов представився до Господа, залишивши для науки православним велику богонатхненну спадщину: 243 послання, 507 духовних віршів і 45 проповідей.

Святитель Іоан Золотоустий народився 347 року в Антіохії у заможній християнській родині. Виховання та освіту Іоан одержав під безпосереднім керівництвом своєї матері. Пізніше Іоан брав уроки красномовства у відомих ораторів і вражав всіх видатними здібностями. Іоан став адвокатом, але мав намір прийняти чернецтво. Тільки завдяки проханням матері він не постригся, але своє життя присвятив вивченню Святого Письма. Його хотіли посвятити у єпископський сан, але він відмовився, вважаючи себе недостойним цього. Іоан віддалився до монастиря, де прожив чотири роки. У цей час написав твори на захист чернецтва. 381 року він був висвячений у сан диякона, а у 386 році, коли Іоану було 39 років, — у

пресвітерський сан. З цього часу починається його проповідницька діяльність. Натовпи народу збиралися слухати Златоустого. У 398 році, після смерті константинопольського архієпископа за бажанням імператора Аркадія, Іоанн Золотоустий був зведений у цей сан. Але з часом з'явилося багато незадоволених ревною діяльністю нового архієпископа. Духівництво було незадоволене ним за суворе ставлення до їхньої розпусти, вищі класи – “за постійне викриття їхнього дозвольного життя”; було багато єпископів, що заздрили йому та хотіли зайняти місце архієпископа. Через підступну діяльність ворогів, Іоанн був відправлений у заслання. Але й у засланні святий зберіг велику повагу народу, і його вирішили відіслати у найвіддаленіше місце імперії. 14 вересня 407 року Іоанн Золотоустий

упокоївся на шляху до місця заслання. 438 року мощі його були перевезені із Коман до Константинополя. Вчення трьох Святителів, їх богословські творіння і вони самі згадуються церквою, як тверда основа православної віри, необхідна в дні вагань чи духовних сумнівів. Але незважаючи на важке становище, кожний із трьох святителів боровся за Істинну Христову Церкву до кінця своїх днів, оберігаючи її від ересей, і наставляючи у благочесті. Молитвами цих трьох святителів Христос Бог наш нехай позбавить нас розбрату та збереже в мирі та єдності, і нехай сподобить нас Небесного Свого Царства, бо Він бла-гословенний повіки. Амінь.

Церква.info

Патріарх Філарет освятив головну водну артерію України

Свято Водохреща за доброю київською традицією щорічно відзначається біля головної річки України - Дніпра. На берегах древнього Борисфена Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет підніс молитви до Бога про освячення вод. Святійший Владика звершив чин Великого освячення води біля каплиці Хрещення Господнього у столичному Гідропарку, після чого хресною літанією з великою кількістю молільників попрямував до Дніпра, де освятив його води.

Святійшому Владиці співслужили: Патріарший намісник, митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Епіфаній, архієпископ Вишгородський Агапіт, настоятель каплиці Хрещення Господнього протоієрей Павло Основенко, духовенство Володимирського кафедрального собору та столиці. За богослужінням разом з духовенством та громадою Києва молився Голова Дніпровської в місті Києві державної адміністрації Петро Онофрійчук.

На завершення священнодійства Святійший Патріарх окропив освяченою водою численних віруючих та привітав їх з великим святом. Також Патріарх відповів на запитання представників ЗМІ, котрі висвітлювали сьогодні дніпровські купелі киян.

Святійший Патріарх Філарет привітав український народ зі святом Хрещення Господнього

Поздоровляю всіх Вас з нашим великим Дванадцятим святом - Хрещенням Господнім. Господь наш Ісус Христос Хрестився в Йордані для чого? Він був безгрішним, а Іоан Предтеча хрестив в Йордані на знак покаяння і очищення від гріхів. А для чого Христос, безгрішний, хрестився? Для того, щоб дати нам приклад, що для очищення від гріхів треба хреститися. І тому, щоб стати християнином треба прийняти хрещення. Хрещення - це не обряд, а це Таїнство. В Таїнстві хрещення людина очищається від гріха. Яким чином людина очищається від гріха через покаяння ми не знаємо, але ми бачимо це очищення через зовнішні дії людини. І тому кожна людина, яка хоче спастися, повинна хреститися для очищення від гріхів.

В це ж свято Церква освячує воду для очищення від гріха. Дійсно ця вода незвичайна чи це тільки фантазія наша? Дійсно ця вода особлива. Навіть атеїсти, які відкидали Бога не могли відкинути святість цієї води, вони бачили, що ця вода не псується і не могли цього спростувати, але пояснювали це тим, що опускається срібний хрест, а срібло очищає цю воду. Але для випробування візьміть ви срібну ложку в воду опустіть, чи буде ця вода святою? Ні. Вона не псується не тому, що там поєднується зі сріблом, а очищає Божественна благодать,

яка поєднується з цією святою водою.

Для чого Церква освячує воду в день Хрещення Господнього? Для очищення від усякої скверни: від гріхів, від злих духів, від всякої порчі. Тобто все, що потребує освячення, що потребує Божественної допомоги все це звершується через окроплення цією освяченою водою. Тому християни цю воду зберігають свято, на всяку потребу. Коли потрібно, щось освятити, то треба цією водою покропити: чи то квартиру, чи то будинок. І тому до цієї води треба відноситися з благоговінням, тому що вона свята, з нею поєднана Божественна благодать. Тому, дорогі браття і сестри, я ще раз вітаю вас зі святом Хрещення Господнього. Будемо святкувати це свято, будемо освячувати воду і використовувати її на очищення від гріхів і від усякої скверни і від всяких злих духів" - сказав Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет

“ЗАПОВІДАЄТЬСЯ ХОЛОДНА МОРОЗНА ЗИМА!”

Холодні путінські бурійні вітри руйнують українські міста і села, тисячами гинуть не винні молоді люди, а світові силачі наче не розуміють, що криком бурі не розвіють. Не бачуть, що запалені чесельні огні агресором, нагрівають страхом людей до покори в його приховану користь. Внаслідок вчорашні демократичні народи, встраху через ніч міняються ідеологічно так, як маленька Істонія, яка вже схвалює московську агресію на Донбасі. У Молдові соціаліст Ігор Додон, перемагає у виборчому процесі. В Болгарії, відритий промосковський прихильник командир Румен Радев, виграв вибори. Недоувірвання, що навіть у демократичній Франції, зпевністю буде обраний один із двох промосковських кандидатів. Тож не жарт а сумна правда, навіть в Америці обрано Президента, який ще у виборчому процесі схавлював дії Путіна та слухав таких дорадників, як Манафорта і близького приятеля Путіна генр. Михаеля Флінна. Щастя в тому, що в Америці, Президент не все сам рішає. Путін на це все сказав, цей рік для мене є щасливий. Ще незнати? Внароді існує стара приповідка, якщо ти хочеш побачити москаля, то пошрябай свиню, Може і правда, при сучасних технологічних засобах, мабуть Путін буде першим, що відкрив таємницю, як у виборчому процесі здобувати перемогу, для поступенного поневолення народів.

Коли приглянуть добре навіть неозброєним оком в цьому існуючому світовому хаосі, то насувається два питання? Чи не визирає в цій кризі лапа білого ведмеда, а друге, не вже ж Господь за кару, відбрав людям розум? Панове політики, олігархи, корупціонери, хабарники, продажники, зрадники, та всі, що впадає до цієї категорії, схаменіться, хиба ж не бачите, що ведете країну до упадку, тоді пропадуть ваші маєтки і ви з ними. А якщо ні, то терпіння народу також не вічне, прощення не буде. Подумайте, поки ще не пізно.

Ексклюзивно

**Колонка Івана
Буртика
Нью-Джерзі, США**

“Думки вголос...”

РЕКЛАМА

ШВИДКО

ЗРУЧНО

**ПРЯМО
В РУКИ**

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MICT з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

- ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ
- В Україну: 30-40 днів
- В Москву: 30-40 днів
- В Ст. Петербург: 35-45 днів
- Решта регіонів на www.meest.us

ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:

В Україну: 3-5 робочих днів

В Москву: 5-7 робочих днів

- ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by imaginesstudio.com

Редагує колегія. Адрес редакції: Релігійний бюлетень журналу «Бористен»
«Наша Церква - Київський Патріархат», вул. Телевізійна, 3,
49010, м. Дніпропетровськ, Україна. Тел. 050-340-28-27.
E-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво редакції:

У США

Mr. V. Babanskyj, 74,
Oakridge Lane
Watchung, N.J.
07069, USA.

В Україні:

Володимир Барна
вул. Банкова, 2
01024, м. Київ
тел. 066-62432-31

borysten.com.ua - архів бюлетнів

CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016
Папір офсетний. Друк цифровий
Видавець ФОП Озеров Г.В.
м.Харків, вул. Університетська, 3, кв.9
**Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 818604 від 02.03.2000**